

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ס.

עין משפט נר מצוה

יב א ב מיי פיי מהל
מיות הליל:
ב א מיי שם הל"ב ד ה ו
ד ו ע"ש כ"מ:

- הגהות התוספות
1. ר"ת קשיא לך. 2. ז"ל
  - ללא משום טיר טמא. וכו'.
  - בס"י. ומימית יעלה עד
  - יתחיל למטמ. נמחק. 3. ז"ל
  - זיאל דשמה. 4. ז"ל
  - דמפתר. 5. ז"ל חיות.
  6. ז"ל שלשים ושמאה.
  7. ז"ל ושמא. 8. ז"ל ושמא.
  9. ז"ל לניירות טומאה.
  10. מיצט ואחד נמחק.
  11. ז"ל ושמא. 12. ז"ל
  13. ז"ל ומוחלט. 14. ז"ל
- יגלה תגלחת שניה.

פי' הרא"ש

אמרת. כמו אמר מר: ר"ש
היא דאמר בפ' התערבות
ובפ' בראשית דמיימי
אשם ומתני ומתני בשלמים
ולא חיישי מה על שטמעת
זמן אכילתו ומביא קדשים
לבית הפסול: הו"א חדא
לספק ספרו וחדא לספק
טומאתו. פי' חטאת העוף
על תגלחת שניה הוי לספק
טומאתו ושל תגלחת
שלישית הוי לספק ימי
טומאתו.

ה"ג תגלחת ראשונה מביא צפרים. לספק מוחלט אחת
שמוטה ואחת משולמת וחסאת העוף לספק נזיר טמא ועולת
בהמה לספק נזיר טהור ועולת העוף ללא איימי כדן נזיר טמא
ק"ל ושמא מספק לא הנריכוהו וכן נרין לומר דשלמים דנזיר
טהור לא הנריכוהו שלל הנריכו

לספק נזיר טהור רק קרבן להטירו
בתגלחת וכדאמר' גילת על א'
משלמתן יא': ה"ג שניה מביא
חטאת העוף ללא משום דניירות
טומאה² יעלה לו למנין שבעה וזיום
השמיני יתחיל למנות דנזיר טמא
ליכא לספוקי בתגלחת שניה אלא
משום ספק מוחלט ואף עולת בהמה
שמה³ לא היה מוחלט כי אס נזיר
טמא: שלישי מביא חטאת העוף.
דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט
לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור
ולא לנזיר טמא כדפרישית⁴ בסמוך:
ועולת בהמה. דשמא מוחלט הוא אך
לא טמא: רביעית. לייכא
לספוקי לא צמוחלט עוד ולא בטמא
עוד מביא קרבן טהרה משלם:
אמרת. כמו אמר מר תגלחת
ראשונה מביא צפורין
וחטאת העוף ועולת בהמה ממה
נפשך אזי ודאי מזורע הוא ולא טמא
הוא הצפורין לחובתו וחסאת העוף
ספק אולא לקבורה ועולה הוי נדבה:
ולגלחו צדוק שבעה. דהיינו תוך
שלשים לא אפשר דלימלא ללא מוחלט
הוא ורחמנא אמר תער לא יעבור
כו: והא בעי אשם ר' שמעון היא
דאמר מיימי ומתנה. דאמר צפרק
התערובת (ובחס 77 עו.) וצפרק
בתרא דנדה (77 ע.) דאשם נמי

מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לא מזורע הוא ובודאי
טמא הוא חטאת העוף חובתו צפרים אכרתי ולא הוו חולין בצורה
ועולת בהמה הוי נדבה ואי לא מזורע הוא הו"א עולת צפרים
אכרתי קא מתעבדי וחסאת העוף לקבורה אולא ועולת בהמה
היא חובתו: תגלחת שניה ושלישי מביא חטאת העוף ללא מוחלט
לא כרין דהא עבד מאי איכא למימר דילמא ודאי מוחלט היה חדא
לספק [ספרין] וחדא לספק טומאתו תגלחת רביעית מביא קרבן
טהרה ומתנה: **ספק טמא ומוחלט ודאי אובל** בקדשים אחר
שבמה ימים. כלומר זיום השמיני ולאחר לאו דוקא שיום ראשון
לניירותו מגלה לחלוטו ויש צמחן להאלו שבעת ימים וזיום [השביעי]
יגלה וזיום השמיני יציא קרבנות מזורע ובו זיום מותר לאכול
בקדשים ועמה אס היה טמא ודאי יספור ז' ויהא שלישי ח' ויגלה ב'ו'
אבל עתה שהוא ספק דילמא לאו טמא הוא אלא טהור מוחלט ולכן
לגלחו בתוך שלשים אי אפשר דילמא לאו טמא הוא ורחמנא אמר
תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ולכן ימנה שלשים ויום שמיני
עולה לו וזיום שלשים ואחד יגלה כדן כל נזיר שמגלה יום שלשים
ואחד כדאמר צפ' קמא (לעיל 77 ה:) הרי זיום שלשים יגלה תגלחת
שלישית דשמה' נזיר טמא הוא והימים הראשונים יפלו ונרין למנות
שלשים יום עוד וזיום שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר טהור והיינו
דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ששים ושבעה ימים דהיינו
[יום] ס"ח זה הכלל אי אפשר לעשות דין נזירות טומאה ולא נזירות
טהרה עד תוס ימי חלוטו ואינו קרוי מחוסר כפורים ליאסר
בקדשים אלא צביל מוחלט שטומאתו מגופו:

מוחלט ספק טמא ודאי אובל בקדשים אחר שאשם
ושבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים אחר
שבעים וארבעה ימים. מאחר שאינו ודאי מוחלט לא יגלה
שום תגלחת כי אס לוקח ז' אחר הו"א שלישי ח' ומגלה צבילי
ובשמיני מביא קרבן חטאת העוף ונזירות⁵ טומאה ואי

אפשר לגלה שנית עד שלשים דשמא אינו מוחלט והשמיני יעלה למנין שלשים ואחד¹⁰ יגלה [שמא]¹¹ מוחלט
הוא והוו להו הנך שני תגלחות לחלוטו והיינו דקאמר אוכל קדשים לאחר שלשים ח' דהיינו יום ל"ח וסוף שבעה ימים יגלה
שלישית כדן נזיר טמא ויום ל"ח יעלה לו למנין ז' וזיום השמיני יתחיל למנות נזירות טהרה¹² ו [לישנא אחריתא] וזיום שלשים ואחד יגלה
תגלחת נזיר לטהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא לאחר ע"ד דהיינו יום ע"ה: **טמא ודאי מוחלט**¹³ ודאי אובל בקדשים אחר ח'
ימים ושותה יין ומיטמא למתים ארבעים וארבעה ימים. דמאחר שהוא מוחלט ודאי יום תחילת נזירותו יגלה וזיום שבעה
יגלה¹⁴ וזיום שמיני יציא קרבנות מזורע ובו זיום יהא מותר לאכול בקדשים והאי לאחר ח' לאו דוקא אלא ח' עצמו ובצביל שהוא טמא
יספור ז' על יום שמיני של חלוטו וזיום ה' יגלה וזיום השמיני יציא קרבנות טומאה ויתחיל למנות נזירות טהרה שלשים א על יום
שמיני וזיום שלשים ואחד יגלה ויציא קרבנות טהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מ"ד ימים דהיינו יום מ"ה:

גב' וסני עלה ומגלה ארבע תגלחות. נזירות מועטת משלשים
שלשים ונזירות מרובה משנה לשנה: **תגלחת ראשונה**
מביא צפורין. דהיינו צפורי מזורע שכתוב בהן ולקח למטה שתי
צפרים חיות טהורות: **וחטאת העוף.** דקרבן טומאה דנזיר:

עולת בהמה. דקרבן טהרה
דנזירות: **ממה נפשך אי**
ודאי מזורע הוא ולא טמא. צמת
הילכך הא דקא מיימי צפורים זו
היא חובתו וחסאת העוף דקרבן
טומאה¹⁵ לנזיר הוי ספק ואולא
לקבורה משום דלימלא לאו טמא
מת הוא ולא חזיא להקריבה ועולה
דקמייתי קרבן נדבה דילמא מזורע
הוא ועדין אינו ראוי לתגלחת טהרה
דנזירות: **ולגלחו** צדוק **שבעה.**
כמשפט של מוחלט שסופר שבעה
ואח"כ מגלה: אי אפשר דילמא
לאו מוחלט. ולא טמא הוא והוי
נזיר טהור ורחמנא אמר תער לא
יעבור על ראשו: **ואי לאו**
מזורע ודאי הוא ולא טמא מה הוא.
אלא נזיר טהור לציפורין דקמייתי
לא חיישי דאכרתי קא מתעבדי ואי
משום חטאת העוף הא קאזולא
לקבורה ועולת בהמה דקמייתי הויא
חובתו: **והא קצעי איסויי אשם.**
מזורע בתגלחת שניה ואשם
במזורע ודאי מעכב צבילתו
דקמייתא לן: **הציא כפרתו אוכל**
בקדשים ואילו צבל הני ארבע
תגלחות אמאי לא תני ליה אשם:
הא מני ר' שמעון היא דאמר מיימי
ומתני. כדאמר צפרק בתרא דמסכת
מנחות (77 קה.) רבי שמעון אומר
למחרת מביא אשמו ולגו עמו ואומר

אש מזורע הוא זה אשמו וזה לוגו ואס לאו אשם זה יהא שלימי
נדבה ואותו אשם טעון שחיטה בצפון ומתן צבנות הכא נמי מיימי
אשם מזורע ומתני: **תגלחת ז' ושלישים צפרים חיות אינו צריך.**
להציא שבעה הציא בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר
דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה
עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונרין
להציא קרבן מזורע להכי הוא דאמר דליימי חטאת העוף בתגלחת
שניה ובתגלחת שלישיית חזא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה
דנזירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמא מוחלט הוא וחסאת
העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בחטאת בהמה הוא דמיחייב ולא
בחטאת העוף אי לאו דליהוי עני זולפי עני שאין חטאת בהמה צרה
על הספק ה' לפי שאינה נאכלת מספק והוא לא בחטאת שמתכפרו
בעליה ומיחסר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון
ו' רבנן שיהא כותב כל נכסיו לאחרים והוי עני ומביא חטאת
העוף הבאה על הספק כדאמר צפ' מי שאמר הריני נזיר (לעיל
77 טו.) אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א)
צביריתא ו' ומפרשינן לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (77 ע.)
גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט
וטמא הוא ופתי תגלחות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו
וימי ספרו ופתי בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף
במקום חטאת בהמה שהיה מחייב להציא ואידך חטאת העוף
דקמייתי בתגלחת שלישיית תיהוי לספק טומאה ועולת בהמה שזו
ושזו תיהוי נדבה ואיכא נמי למימר דלימלא לאו מזורע הוא
אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר
ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת בהמה
דהויא חובתו וחסאת העוף צפרק ובתגלחת רביעית מביא
קרבן טהרה ח' חטאת דבהמה ועולה ושלמים ומתני:

גליון הש"ס
גב' וחטאת העוף כו'
לקבורה. ע' סוף תמורה
צמתי:

[א] (לעיל 77 טו.) תוספתא (פ"ו.)
[ב] גי' א"מ סוף. [ג] וצמתי
עו. מנחות קה. נדה ע.
[ד] ויקרא דין. [ה] גי' א"מ
בסוף [ו] וכו' צבירי.
[ז] ונעשה פי"ד מ"ג.
[ח] ש"ך לע"ב. [ט] גי' א"מ
כומר טמא. [י] גי' א"מ
שלשים יום. [יא] גי' א"מ ח'
עט יום שמיני. [יב] גי' א"מ
י"ט עט יום שמיני.

תורה אור השלם
1. כל ימי נזיר נזרו תמיד
עו. יעבור על ראשו עד
מלאת הקדש אשר יציר
ל"ך קדש יהיה גדל פריע
ש"ע ראשו: כמבדור ו ה

נוסחת הריב"ן
[א] דקרבן טומאה נזירות
הוי בספק כו' הוא ולא אפשר
להקריבה ועולה דקמייתי
קריבה נדבה: [ב] כביי איתא
בוה"ל וכו' לאו מזורע ודאי
הוא אלא טמא מה הוא לכן
האי חטאת העוף דקמייתי
זו היא חובתו ולאשם ועולת
העוף לא חיישינן אי לא מימי
להו כיון דלא מעכבי והאי
דקמייתי צפרים נמי לא
חיישינן דאכרתי קא
מתעבדי: ועולת בהמה
דקמייתי היא חובתו כ"ה ואי
לאו מזורע ודאי הוא כו':
[ג] בתגלחת שניה כו' לימי
ספרו] לימא כביי: [ד] כיון
דאכרתי הוי חטאת העוף
הוא דמימי לפי שאין כו':
[ה] מפני שאינה כו' דהויא
לה כו': [ו] תקון ליה רבנן כו'
על הספק אע"פ שאינה
והשאר לימא: [ז] ומפרשי לה
צפרק בתרא: [ח] משלם
חטאת כו' ומתנה אס ודאי
נזיר טהור והוא מוחלט
וטמא עולה ראשונה שצבילין
תגלחותיו ש עולת נדבה וזו
חובה ושאר קרבנותיו ואס: